

Erezia de dimineată

Costel Zăgan

Tai ferestre în peretele irealității imediate
Să intre soarele cel negru al melancoliei
Să se ilumineze și cel din urmă cititor Ni
mic să nu mai aparțină tăcerii Totul să se
transforme în versuri până la ultima rană
Și totuși nu te poți ascunde după ultimul
vers Odată intrat în gura cititorului ești un
poet pierdut Degeaba mai scoți dieta-mi
nune Erezii pe stomacul gol

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II